

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Ціна, яку заплачено рільництву за зміну поглядів нерівничих і міродатних кругів на значіння рільництва, є дуже поважною ціною. Щойно нужда села, яка потягнула за собою й нужду міст, протвердила уми нерівничих. А могло видатися, що ініціатива п. прем'єра Бар'єля, яку підняв ще в добі розмірно доброї конюнктури для рільництва, — маю тут на думці візд дрібного рільництва, який відбувся у Президії Ради Міністрів дня 27. лютого 1927 р. — що ця ініціатива започаткує нову еру для великої, бо понад 20-мільонової, в 1/3 української маси дрібних рільників. Однак сталося інакше. По ері проконсументської політики прийшла ера фільопромислової політики. В цій ері безапеляційно диктував промісел потягнені уряду в ділянку господарської політики, розуміється, до хвилянок, в якій у проводі міністерства рільництва станув рільник, який міг протиставитись забажанам нерівничих кол. П. міністр Янта-Полчинський, опершись на рільників, поклав зруби цюві рільничої політики уряду, вправді політики в головній мірі вже лише рятувкової для рільництва, бо воно в міжчасі знищено. Ще його попередник у ресорті міністерства рільництва, мучений грою сил, не найшовши в собі відповідної енергії, щоб „протиставитись сам“, довірився старій гаді.

татові промислових кругів. А не маючи, видно, охоти бути самостійним носієм різнинного поступу, радо здавав багато різнинних ділянок на самоуправу, яка була тоді комісарською, отже залежна у ще більшій мірі як тепер від міністерства внутрішніх справ.

Наміри п. міністра Янги-Полчинського папроцувати уряд. Шеф того уряду п. прем'єр Пристор у своєму експозе, виготовленому в Сенаті в 1931 р., дав вислів тому, що політика уряду буде наставлена на обнижку коштів рільної продукції при замкненні ножиць і на удержання цін рілних плодів на рівні рентовності рілничого господарства. Серед тих відносин пильно опрацьована господарська програма міністерства рілництва обіймала три ділянки: удержання цін рілних плодів, піднесення рентовності господарства при зниженні коштів продукції та започаткування організації збуту рілних плодів. Одне не суджено було п. міністрові Полчинському ані на час устійнити цієї програми, ані її зреалізувати.

Але, що гірше, сам уряд у цілому також не виказав послідовної політики в цьому напрямі, не беручи на увагу засадничих тез, які обов'язували уряд, а які устійнив п. прем'єр Пристор. І сьогодні ми є свідками, що уряд не лише не обнизив податків, які рілники платять у ставках, устійнених у часі не злої для рілництва кон'юнктури, але ці ставки підви-

шили через додатки. Що більше: уряд перекинув посередньо на рілництво частинно тягар удержання безробітних у містах — маю тут на думці ставки, які платять повітова самоуправа від своїх бюджетів.

Уряд, як надіріна влада для комунальних управ, толерує і далі ненормальне явище, що замиряючі міста живуть даліше коштом гнучого вже села. Маю тут на думці не лише бюджетову політику міст, напр. спеціальні оплати від биття худоби, але також всі данни, що їх побирають міста від рілників. Уряд толерує середньовічні кривдять і ярмаркові знижки, як віддосе, постоеве і торгове. Минулого року, при кращій рілничій кон'юнктурі, були деякі повіти, яких громади віддали тими оплатами містам 11 проц. доходу бруто, себто около 5 проц. готівкового прибутку з гродажі рілних плодів тільки на те, щоб зруйновані міста мали забезпечене покриття своїх видатків.

Уряд не змінив дотепер кривдять східні простори краю, отже й українське рілництво, тарифової політики. Дальше уряд не найшов відповідних засобів на знищення вибулого посередництва в торгівлі рілними плодами, а самопоміч, яку розвиває кооперація, параліжують органи загальної адміністрації, висуваючи проти організації продукції організації торговців. (Далі буде.)

„Щось нового коїться на Сході“.

Комбінації італійського публіциста.

Під таким тривожним наголовком римський щоденник „*l'Europe*“ з 25. 2. ц. р. (який іще недавно був тижневиком) помістив допис свого кореспондента з Парижа Мірка Дакіоббе. Допис не дуже довгий, але повний соковитих сенсацій, нервовим у тому, що торкається нас. Наведемо його.

Автор допису каже, що коли Франція вогтується у своїх внутрішніх чорних труднощах і бешкетиться, що з приходом у Бельгії за престол Леопольда III. висуваються нові таємні комбінації щодо „аншлюсу“: коли Англія залишається неперушна у своїй небезпечній зentralності, тоді фашистська Італія одинока у світі, що зорить на всіх фронтах миру.

Після гострої острогої Муссоліні перед японською небезпечкою, після кривавих подій у Відні, — прийшов момент, щоб викрити деякі „німецькі інтриги“, перевірити їх і пригнати, хто за них відповідатиме“.

„Гітлерівська закордонна політика... далі з'являється — повна дика тожкості, діє широкими вибухливими ударами на сході Європи. Несподіваний і нежданий договір із Польщею не має на

меті лише те, щоб Франції забрати сателіта. Цеж не вистарчає, щоб можна оправдати відмову Польщі від коридору. В тому є дещо більше і гірше. Польсько-німецьке порозуміння призначене для інших цілей. Ці дві нації відчувують, що швидко прийде крах більшовицької економії й заздалегідь заприличують, що настигне російсько-японський конфлікт. Німеччина „обробляє“ Японію і приготує її до війни, обдумуючи з Польщею план розбору Росії. Польщі дозволено зайняти Литву, Латвію, Естонію, а то й Білорусь і вона відмовилася би від коридору й від Галичини (зобов'язана лише Східньої М. З.). Німеччина підтримала би створення нової української держави, яка сягала би аж до Чорного й до Каспійського Моря. І в ція широкій і багатій смугі розвивалася би німецька демографічна й промислова експансія. Якими засобами оправдати перед світом цей рух проник у Росію?

„Вже кілька місців у околицях Берліна збираються у таборах виражені автентичні й органічні легіони українських охотників. Знову виринує гетьман Скоропадський, незабутній вождь, що з іншими старшинами формує експедиційний

Споживачі чоколад

мусять вибирати таку, яка принесе користь хосен здоров'ю. — Отже читайте, які складники подані на опакуванні чоколади фірми А. П. СЕЦЬКИЙ А. С. — випродукованої 1412 з найчистіших сирців

корпус, за лімецькими арками. По туюванню.

Шож на це Європа? Хто протиставляється ця могутній німецькій експансії аж по Кавказ? Якесь там Росія науково ніяка? Лігв Нацист? „Молоде покоління, те, що заєдні нас нового“.

Хіба не сенсація? Байдуже, що заєдні нас неї теревенями!

Всетаки ш. авторів, який під впливом першнього італійсько-німецького напруження перебуваючи у Франції „лігву“ протиставляється статтю, треба одно знати: що Україна не є німецька інтрига. І нехай ш. п. Мірко Дакіоббе заіпається зі статтями сучасного протесту Італії Муссоліні в „*l'Europe*“ 1919 року, коли на землях України діяла в обороні й самостійності перед Москвою автор так палко жаліє перед „німецькою панавією“.

Там у тих статтях побачить, що Україна це не є „німецька інтрига“.

Жінки в найближчій війні.

НЮ ЙОРК, Н. Й., 16. лютого. (В. м.) Цікавою справою займається письменниця Ета Памер у ньюоркській „*World Telegram*“. В у тім, чи жінки будуть брати участь в найближчій війні. Авторка приходить до висновку, що будуть. На це вказує участь жінок в останній світовій війні в Австрії. Що дає жінкам не брали участі у війні, то це було тому, що вони загалом не мали професії. А тепер, коли потребує професіоналістів, а між ними грають поважну роль, то вони будуть також вдаті. Нема сумніву, що при летунстві жінки будуть заняті в найближчій війні. За цим ш. теж інші воєнні заняття для них — міркує Ета Памер.

НАЙКРАЩІ ВОЄННІ МАТЕРІАЛИ

на шкільні мундуря, костюми, мужські убри та всія шови

з МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗАЛОЖИ вул. Галицька ч. 18.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 10. БЕРЕЗНЯ 1934.

М. ВОЗНЯК.

Слід зацікавлення Шевченка Галичиною в 1843 році.

(З нагоди 120-літніх роковин народження поета.)

(Докінчення.)

Треба думати, що саме з галицьких пісень годився Шевченко запозичити деякі слова й форми, коли йому запропонував це Лукашевич. Те, що Шевченко погодився на пропозицію Лукашевича дає незайве свідцтво про всеукраїнське Шевченка та його розуміння потреби всеукраїнської літературної мови.

Згадка Лукашевича про те, що він укупі з Шевченком читав Вагилевичевого „*Мадель*“ саме тоді, коли надійшов лист із Львова до нього, дає підставу здогадуватися, що саме міг довідатися Шевченко про Галичину, очевидно, тільки від Лукашевича. Він і переповів Шевченкові те, що оповіли йому львівські знайомі, в першій мірі Яків Головацький, що від нього азагалі ніхто у Львові не міг тоді дати надійної інформації про життя українців за кордонами Росії, і може викинув свої особисті враження з дороги через Галичину й побуту у Львові при своєму повороті з заходу, як указує на це побут Лукашевича в Празі в 1838 р. Лукашевич мав у себе й карти українських земель, бо в своєму листі до Ва-

гилевича з 1843 р. нарікав, що українські назви „на картах і Мункачскомъ Schematismus переведены по угорски“. Згадав Лукашевич і про поручення Головацьким його опіці Львівський літопис, коли збирався через Шевченка відправляти його в петербурзьку цензуру.

Листи Лукашевича на Україну в часі його подорожі за кордон могли іще кинути деяке світло на характер відносин Шевченка й Лукашевича перед їх розривом, наслідком чого й не міг Шевченко відвести Львівського літопису в петербурзьку цензуру. Ось-що оповів Чалий про цей розрив: „Тарас Григорієвич був добре знайомий з відомим збирачем українських пісень — Лукашевичем і часто бував в його маєтку. Уважаючи його ділчем добрим і гуманним по свідцтву Вартоломея Шевченка (буцім-то) приїздив до нього з своїм кріпостним братом, (буцім-то) прийнятим сердешно, як рівний. Раз, у сутужну зиму той самий Лукашевич прислав пішки свого кріпосного чоловіка в Яготин до Шевченка (у віддалі 30 верст) в якійсь неважній справі й гостро приказує йому вернутися з відповіддю того самого дня. Довідавшись про такий нелюдський приказ саузі, Тарас Григорієвич не міг вірити своїм ухам; але факт був очевидний і йому довелося гірко розчаруватися в своїй думці про людину, що її він уважав великим лібералом у відношенні до селян. Не маючи права задержати післяція до найближчого дня, він написав до його пана лист, повний гніву й обурення, сповіщаючи його, що він перериває своє знайомство з ним назавжди. Однак кріпосник Лукашевич не погамувався й відповів Т. Григорієвичу листом, в якому все крутилося коло того, що в нього 300 душ таких йолотів, як Шевченко. Оповідючи, під спіжним враженням, князю Репніну про цей випадок, Шевченко ридав немов дитина“).

Чалий не подав дати, коли настав розрив між Шевченком і Лукашевичем. Але приблизний час розриву не тяжко означити. Перший раз приїхав Шевченко в Яготин тільки в веротеньський час, другий раз він приїхав у жовтні й тим разом прожив там до 21. (31) грудня 1843 р., а третій раз був там від 4. січня (21 грудня) по 22. (10.) січня 1844 р.).

І саме одного морозного січня, тобто в 1844 р. дозволив собі ділч Лукашевича нелюдський поступок супроти свого кріпосного робом довіда до того, що Шевченко вважав з ним усякі зв'язки. Це видно з листу Варвари Репніної до Ейнара. Ось який зміст загадав Репніна про розжалення Шевченка поступком Лукашевича: „Нарешті раз він так сильно засмучений: людина, що й він уважав за свого приятеля й брата, образила його по-низько, підло, закинувши йому його віддання. Раз увечері після чаю він сказав мені, що бажав би поговорити з тою жінкою на самоті. Я пішла з ним у велику вітальню, і тут він сказав Шевченко, такий добрий і сердешний, що здавалося, ніхто не важився би сарказмом давати йому біль, оповів мені страшну образу, яку йому лист цього фальшивого приятеля наніс йому лист цього фальшивого приятеля, оповідаючи, плакав із болю“). На другий день Шевченко відїхав, але по вітальню в відсутності вернувся знову до Яготина й прожив там іще п'ять днів, після чого відїхав (10.) січня). Біля, що його заважав Лукашевич Шевченкові, може й затер у Шевченка, а між Лукашевичем оповів йому про Галичину. А який сильний був той біль, це видно з того, що Лукашевич загадав Шевченко в своєму листі до Орської кріпості листі до князю Репніну.

*) М. Гершензон. Т. Г. Шевченко й як В. Р. Памер. (Русские Протесты. т. 2. М. 1928. с. 177.)

*) Там само, с. 216.

*) Там само, с. 216—217.

*) Письма Т. Г. Шевченко к князю Репнину. (Киевская Старина. с. XE. с. 269.)

В попередній частині фейлетону („Діла“ ч. 62) через помилку не оміщено згадки зазначеної ч. 4. Містимо її в цьому фейлетоні, зазначено згадкою.

*) Д-р К. Ступницький. З кореспонденції Дениса Забурдого. (Рр. 1840—1853.) (Замітка Навч. Тов. ім. Шевченка. ч. XI. XI. с. 26.)

*) М. К. Чалий. Життя і творчість Тараса Шевченка. Київ 1952. сс. 39—40.

Зі сойму і сенату.

Скажете, що й поклонники ерархії шляхом виборів також не до здійснення, як і соборності. Коли так, коли це українське громадянство собі усвідомило, то воно мусить прийти до того висновку, що його не хотів я робити в своїй попередній статті; що оборона української церковної культури в умовах церковного не-знання є річ без всяких виглядів.

П. Хрущовий заявляє, що йому невідомо, як „виглядає ця справа з канонічного погляду“; думає, що не слід її „виволікати“ на сторінки світського органу, а тим більше в союми. Однак, він її „виволік“ і то в союми, де доказував її канонічність. Тепер гадає, що до цієї справи треба підходити, як він підходить, — „з політичного боку“; себто боронити розводи, бо ними зацікавляв польська преса й судові чинники, щоб „визнати в церковній владі більш уступок“. Маю підстави вважати такий підхід не політичним, а мітичним. Бо: 1) при переговорах уряду з церковною владою п. Хрущовий не був присутнім — звідкиж йому відомо, що московські владки опираються якимсь урядовим вимогам?; 2) як можна використовувати розводи як „репресійний засіб“, коли вони переводяться в границях права й канонів і 3) ніякої репресії проти московських владик не потрібно, бо вони ніколи не чинять опору.

Коли справу розводів треба розглядати з боку політичного, то — на нашу думку — належить поставити такі питання: 1) чи масове „давання” разводів не гангренує й не руйнує суспільно-громадської культури; 2) чи воно провадиться в границях права та чи не уявляє собою засобу матеріальної експлуатації й 3) коли воно „діло православне”, як гадають оборонці, то чи не належить поставити його так, щоб воно не служило й засобом експлуатації й „репресійним засобом” супроти ерархії? Це було б політичне трактування, а разом і оборона українських інтересів і церковних достоїнств.

Автор сміє висловити надію, що ласкаві читачі приймуть цю статтю не як полеміку, а як річове вияснення справи, що так трагічно склалася для українського народу й потребує якнайдокладнішого висвітлення, — справі Православної Церкви.

Вистарчить зовсім легко на-
терти руки. Домашня праця
не залишить тоді ніяких слі-
дів і шкіра стане м'якшою,
делкатна та відпорна.

Зол. 040—250.

— Архiep. Йорку запропонував англійському уряду, щоби зі сподіваної 20-мільйонної надвишки призначив 5 мільйонів фунтів на підвищення допомоги безробітним.

— Магістрат м. Ляйтціга іменував през Гінденбурга і канцлера Гітлера своїми почесними громадянами та вирішив на схід від цього міста збудувати село Лімбах в честь першого гітлерівця з Ляйтцігу, що загинув у братовбивчій війні.

— У комуністичному процесі в Дортмунді присудили Фойгта і Ранора на кару смерті а 3 підсудних на 5—15 літ важкої в'язниці.

— В Австрії вийшов закон, що забороняє працювати лікарям, адвокатам і апікарям, які належать до забороненої політичної партії.

— Еспанська влада приготувляє заборону страйків, будує теж концентраційні табори на островах.

— Чеський уряд відібрав дебіт „Ілюстр. Кур'єрові Цодз.“ на терені Чехословаччини.

— З нагоди 84-ліття през. Масарика відбулися в цілому Чехословаччини великі паради й маніфестації, ряд міст назвав його іменем площі й вулиці.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИГАДАТИ СЕБЕ КУПУЮЧИМ
ПУБЛИЦ

ПОТРЕБНА ЗМІНА ЄРАРХІІ.

Коевність цієї точки, як першої умовини до узгодженої санації, мимоволі ствердив п. Хрущов, тільки не зробив зі своїх слів ніякого висновку. Він пише, що в кінці 1929 р. Синод оголосив скликання Собору та розписав вибори, але міністер віроісповідань заборонила ці вибори і висунув домагання, що і речення скликання Собору й виборчий закон до Собору й програма його праць мусять бути узгоджені церковною владою з польським урядом. Проти цього домагання тоді виступила Імперська Парлам. Репрезентація, але церквою влада в кінці-кінців підчинилась домаганням уряду. З цього часу справа Собору переходила з рук єрархії до рук уряду". Так стверджує п. Хрущовий.

НОВА ЄРАРХІЯ. ПОКЛИКАНА ВИБОРЧИМ ШЛЯХОМ

має створити нормальні відносини в підго-
товити умовини для продуктивної соборної
праці. «Не можна проповідувати ідеї виборів
в церковній становища, ринночасно відкидаю-
чи ідеї соборності. Тому, хто бореться за від-
новлення виборної традиції, а висміює собор-
ність, той тільки ширить баламутство», — пише
в. Хрущкий, і цими словами збиває потребу
якого церковного проводу. Не хочу підозрі-
вати п. посла в браку сумлінності, тому по-
ложу справу простим непорозумінням. Ідеї со-
борності в захисті не зачіпав у своїй статті
і не стверджував безпідставно Собору в при-
сутності сучасних духовних провідників. Це —
задача Друга — та, що п. Хрущкий утотож-
нює Собор зі Соборністю, яку розуміє як
власна Церква на світському незалежному від
Друга елементі».

Це таке Утопичення не є власне баламут-
ством. Це не є також баламутенням публіки
влада за "соборність", зняючи, що на неї
є дані люди і московський єпископат, боро-
нши в Хрущові, і уряд? Треба вкотре тим,
що віддає за оборону української церковно-

В заділ 4. березня ц. р. святкувало тернопільське громадянство 50-літній ювілей існування т-ва „Українська Бесіда“, що розпочало свою діяльність 1. лютого 1894 р. Ї воно третім з ряду щодо віку українським товариством в столиці галицького Поділля, бо старшими від нього є тільки „Українська Бурса ім. Качали“ (1873) і філія „Провітні“ (1876), а після Львова (1861) і Перемишля (1864) одним з найстарших українських касинових товариств у краю. Розвиток і паслуги „Укр. Бесіди“ в Тернополі поділя, як і старшої сестри у Львові. Була вона не тільки касином для української (тоді руської) інтелігенції міста Тернополя і широкої околиці, але місцем, де родилася нова ідея і де творилося діло національного відродження нашого Поділля і в кімнатах якого довгі роки находили (а ще й нині деякі находять) своє пристановище наші товариства.

З основників „Української Бесіди“ нема в живих ні одного, але живуть ще ті, що пам'ятають перші роки її існування. Протоколів і записок товариства аж по 1921 р. нема — пропали безслідно в часі воєнної хуртовини, а його історію відтворити у своєму інтересному рефераті, що повинен був стати друком — проф. Тома Водяний на основі друкованих споминок одного з основників і першого голови та культурного керівника. Поїхали в 70. і 80-ті роки мин. століття — пок. Олександра Барвінського, дописів з „Діла“ та споминок і цілої ланки живучих членів і членок (між ними найцінніші старенької пані Гладиньовської з Таскової), що стояли біля витоків діяльності „Української Бесіди“. Повоєнні часи змінили повсім характер складу членів, а почасти і саме життя товариства. До війни мали перевагу державні урядовці (повод урч четвертини загальн членів), сьогоднішній такий відсоток

творять приватні урядовці і вільні авантюри, а державних урядовців в активній службі майже більше понад 10 відсотків. Ще одна велика ріжниця. На сто кільканадцять нинішніх членів нема ні одного студента вищих шкіл, хоч жині їх тут всього біля сотні. Всі вони для старшого громадянства чужі і непричасні при творчій національній праці. Чужі і для гуртового товариської культури. До війни кожний студент вважав собі често бути членом „Української Бесіди“ і тут ставив перші кроки своєї громадянської діяльності. ■

По цій останній — це зовсім веселія згадки — дещо про саме ювілейне свято. Розпочалося воно в год. 6. веч. панатидою за померлих членів у місцевій парохіяльній церкві, яку відправив, о. крил. Вол. Громницький в асесті кількох священників при спілчуванні „Тернопільського Бояна“ та в привасти великого числа українського громадянства. Опісля слідувала в год. 7. веч. академія в кімнатах товариства (найкращий касиновий льокаль в краю в доміці „Укр. Банку Кооперативного). Розпочав її один з найстаріших живучих членів дир. Онуфрія Солтис короткою промовою про значіння „Української Бесіди“ та про за заслуги її основника пок. О. Барвізського, а кімчаючи, відслонив його портрет. З черги проф. Т. Воданий виголосив одногодіння реферат про історію „Української Бесіди“ (до лінії „Руської Бесіди“) в Тернополі, змістом дуже цікавий, з якого дещо позано вище. Тут щегадаю, що до 1903 р. до „Української Бесіди“ належали і місцеві москвофіли, а в перших початках і то довгий час і доволі значний гурток польських інтелігентів (між ними і відомий тоді як наш прихильник проф. загальної школи пок. Гедронць), а навіть деякі життєві адвокати. По рефераті співав мішаний хор „Терп. Бояна“ Володимира Березовського „Зиму“ під управлю

ГЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВИБОРІ — ПО ШЛЯХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ
Ф.м. ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИИ — ПОРТА
Вотнів ч. 4.
65/53

Зовсім окрема згадка про

50-ліття священства о. Теодора Цегельського.

Презент подав реальний про
судової організації, що не лише доско

наш діє в роздумі праці, але й опікувала-ся й колишніми вихідцями села впродовж часу. Їх заохочували і навчали, як це роблять, наприклад, в Америці. Виклад по-казує, скільки опіки в нас справу. Можна сказати, що небагато справ організації робітничої молоді по містах буде думати про інтереси української нації.

Протипольські демонстрації.

МОРЯВСЬКА ОСТРАВА, 8. III. ПАТ. В. Тешинь визначено на 11. ц. м. анти-польські демонстрації, в яких візьме участь польська Мати, Шлеська Нац. Рада, Соціял. революційна й католицька г-ва молоді, легіоні, польські й чеські часописи заповідають, що в Тешині будуть черговою пересторокою для поляків.

3 нових видань.

„Мі“, літературний чвертьрічний журнал, вип. II. Зима 1934 р. В-во „Варяг“, Варшава.

Такий журнал, наче передчасна ластівка в темному гурті. Натягує він „Мистецтво“ на свій захист, нагадує тих і непоправних ідеалістів, що вилізали його блути для чужинців, а не для земляків. Журнал для еліти? У нього ж нема, коли навіть ті, що закликають до нього, записують у своєму органі так, якби хотіли, щоб на його все вулиці шуміли!

Редактор журналу „Мі“ розуміє поваж-но літературу так: стежимо за європейською літературою і хочемо ділитися з іншими її здобут-ками, а рідкомаїтих її проявів; коли не ма-ємо рідкомаїтих, що стояли на досить високому рівні мистецтва до наших домагань, то бодай хочемо нас із чужинцями. Це розуміє і редактор, але до нескінченних рішень або ста-нових споминів доцільні висновки з чу-жих творів.

Наталія Лизанька-Холодна дає кілька вроз-ділів із французьких поетів: Лябо, Бодлер, Роллан, Е. Малавук дає пе-релік з Матара, Ілакопичів та Велла-мандо.

У тому виходимо довше оповідання Андрія Івановича „Сонце в пісках“, що полишає певний враження готовою своєю рисою — ясною лінійністю, без шугерівних вихлянь, що підкреслюють свою увагу наші старші та мо-лоді. Книга есеї у цьому оповіданні (до речі, так вдало названому „романом“) має ба-гато ідей та розмаху. Жаль, що такі речі про-ходять у журналі малодоступним для загалу, ніж покласти в книжкову.

Виклад аристократичної літератури „Мі“, зроблений Ст. Левинським теж ціл-ком як окрема настільна книжечка, добра і тільки роздумувати про суть світа і важкі питання „лічної правди“.

Але Ст. Омель-Огоцький у довшій розвід-ці про Шевченка „Сов“ домагає, що ця по-ема виступає політичною — одні із найпакіших творів віри поета в окрему державно-правну незалежність України. Отатто І. Каліаова: „Але до життя“ могло б успіхом передруку-вати такі наші часописи, що вряди-годи ти-сяч нас маємо зерно до літературної рід-ни, яку чітко величозного мавіна.

Навчальна тут розвідка славного українського письменника Умануна на тему: чи має бути мистецтво симпатією для автора і чи ан-типатією не в тут не менше сильним засобом мистецтва. Мавіна студія Макса Шелера про „дот“ може доповнити міркування на цю тему Лаврова та Караяла.

Три візяться трьома довгими рецензіями на „Вісник“ на „Ворі світ заповідать“ Г. Г. Г. „Совети і строфи“ Кравченка. Маланюк теж візяться, що Журба своєю повістю у дальшій частині „Вісника“ переломову роль у розвитку „мистецтва“ — побажання патетично-красно-мисльової лінійності; І. Дубинський вказує на самі мистецтва Кравченка, що бється між „Вісником“ і вадю високою суспільною програ-мою. Кравчинський розторчує своєю крити-кою „Вісник“ Довгова, перераховуючи подіб-но всі його гріхи: від цитатоманії, ідеологіч-ної субстанції, велітературної мови і провінці-альної роздумів літератури.

Та не вже ціла окрема тема, яка заслуговує на окрему увагу.

Мартове число гумористичного журналу

„Жорна“ ч. 5.

10 місяць березень

Ціна 25 сот.

Генеральна „чистка“ у Києві.

Орган російських соціалдемократів за кордоном „Соціалістическій Вестник“, який пе-репенесен з Берліна до Парижа, пові-домляє, що у зв'язку з постановою Всеукр. Ви-конкому, якою столицю перенесено з Харкова до Києва, вирішила комуністична влада пере-нести основну чистку серед населення Києва.

З Києва має винестись кілька категорій насе-лення. Крім того родини, які займають ціле мешкання мусять зміститися в одній тільки кімнаті, а всі нежонаті, незамужні й самотні мешканці мешкатимуть в окремих заведеннях, які на швидку руку будують на ґрунтах давньо-го монастиря Лаври.

Політичні процеси у Самборі.

Перед лавою присяглих в окружному суді самбірському відбулася недавно інша політич-них процесів. Дня 21 лютого ц. р. засіло на лаві обвинувачених чотирьох молодих хлопців, а саме Мих. Зарицький з Тустанович, Ілько При-стай з Трускавця, Василь Мороз зі Стебника і Ярослав Ринар зі Сільця коло Дрогобича. Всім їм закидав акт обвинувачення приналежність до ОУН. Обжаловував прокуратор Халпальський, трибуналові проводив окр. суддя Купровський, а потували окр. судді Хшонцевський і Смого-жевський. Боронови українські адвокати в Сам-бора, а саме д-р Іван Рогуцький, д-р Петро Бі-лінський, радн. Білінський Іван і д-р Вол. Гур-кевич. Після цілоденної розправи судді присягли затвердили вини трьох обвинувачених у прина-лежності до ОУН, тобто у злочині з ст. 97. к. к., й увільнили від вини четвертого обвинуваченого. На підставі того трибунал засудив першого об-винуваченого на 4 роки в'язниці, другого і тре-того по 3 роки, а четвертого звільнив від вини й кари.

Дня 23. лютого ц. р. відбулася в тій самій залі перед судом присяглих друга політична розправа за злочин зі ст. 154 к. к. (аеропортж-летючок ОУН) проти Миколи Рожнятівського, Кирила Малетича й Романа Романчука, селян-ських хлопців з Западки коло Турки (з них тіль-кі перший має ув'язнену народню шгоду, два ін-ші новісім неграмотні). Обвинувачував прок. Зе-льонка, предсідником трибуналу був Венгрити-вич (отарорусин), судді воганти: Смогожев-ський і Хшонцевський. Боронови: д-р Вол. Гур-кевич, радн. Іван Білінський, д-р Гордінський і д-р Іван Волошин. На основі вердикту суддів присяглих, що затверджував вини трьох перших обвинувачених і звільнив четвертого, засудив трибунал першого обв. на 4 роки в'язниці, дру-того на 2 роки, а третього увільнив від вини й кари.

Велике зацікавлення серед самбірського громадянства викликала третя з черги політична розправа проти Михайла Смоли й тов. Як відо-

мо, Михайло Смола, родом з Дрогобича вмер недавно — в тиждень після виходу зі слідчої тюрми, де пробував майже один рік.

На лаві обвинувачених засіли Володимир Білас з Трускавця (рідний брат страченого Ва-силя Біласа), Михайло Хорт з Трускавця, Ма-твій Гнатів з Тустанович (рідний брат Михайла Гнатова, відомого з процесу Голушка), Теодор Муйла з Тустанович і Михайло Кузик з Трус-кавця.

Розправа була розписана на два дні, 26. і 27. лютого ц. р., але тривала три дні і присуд запав аж пізно ввечері 28. лютого. Всім обв. закидав акт обвинувачення приналежність до ОУН, тобто злочин зі ст. 97. к. к. Надто двома першим обв. і п'ятому організації нападу на оклеп хліве-ря Крепля в Дрогобичі — отже злочин зі ст. 295 к. к., а першому також крадіж дубельтівки з музею (злочин зі ст. 257 к. к.). Обвинувачував прок. Зельонка, в трибуналі засідали судді: Купровський, Смогожевський і Хшонцевський. Боронови: д-р М. Галушчинський, д-р Іван Ро-гуцький, д-р Юліан Рабій, мтр. Кульчицький, і д-р Петро Білінський. Через салю розправ перейшло кількадесят поліційних свідків, відомих вже з давніших поліційних процесів. Річеші і глибоко обдумані промови висловляли д-р Микола Галушчинський, який спеціально бо-ронив Вол. Біласа та д-р Іван Рогуцький. На під-ставі вердикту суддів присяглих трибунал засу-див Володимира Біласа на 6 літ, Хорта на п'ять, Гнатова на чотири і Муйлу на 3 роки в'язниці, а Кузика звільнили.

В четвер, тобто 1. березня ц. р. відбувся процес проти Романа Лаврова, 19-літнього гімна-абсолювента з Тустанович, обвинуваченого у при-належності до ОУН (злочин зі ст. 97). Боронови д-р Мик. Галушчинський і д-р Р. Скібинський з Дрогобича. Трибуналові проводив предс. окр. суду в Самборі Вондравш. Після цілоденної розправи засуджено обвинуваченого на 3 роки в'язниці.

ВЖЕ НАДІЙШЛИ

ВЕСНЯНІ МАТЕРІЯЛИ НА КОСТЮМИ, ПЛАЦІ, СУКНІ.

Великий вибір, фабричні ціни лише у фірмі:

ДІМ МОДИ ЛЬВІВ, 77/53 1—3 пл. Марійська 4.

НОВИНКИ

— Церковні брокати, борти, френдзі, на-пачні хрести, панаму до вишивання фелонів і фан, дзвони, всі готові церковні річі, плаше-нні, книги, світло, кадило, печатки для Парох. Урядів, хінсько-сріб. і аалькове столове накриття, ліжка, прапори і відзнаки, поручає Дім тор.-пром. „ДОСТАВА“ у Львові, Доміні-канська 11/1. і Руська 20, в Перемислі, Костюш-ка 5 і в Тернополі, Руська 14. 1106 14-2

— Конфіскація „Діла“. Вчорашнє (62) число „Діла“ підпадо конфіскації за один уступ у промові сенатора д-ра Антоана Горбачевського, виголошеної на пленарній засіданні сенату 26. II. ц. р. Через ту несподівану конфіскацію дістали наші читачі „Діло“ з великим опізненням. Це вже 11-а з черги конфіскація нашого органу у цьому році.

— Професіографія — виклад на цю тему від Порадні для вибору звання виголосить проф. Ярослав Кузьмів у суботу 10. березня ц. р. в Доміні Кружка Ганин Барвінок, вул. Мохнаць-кого ч. 12/1. Початок: год. 6. ввечері.

— Відчити з діянки астрономії. Заходом Астрономічного Кружка при Т-ві Українських Наук. Викладів ім. П. Могилу відбудеться в са-лі „Української Бесіди“, Рутівського 22/1, іншль відчитів з обсягу астрономії. Порядок відчитів: 12. березня: д-р Роман Цегельський: Класична астрономія; 19. березня: д-р Іван Ра-ковський: Астрономія XVIII. і XIX. століття; 26. березня: д-р Володимир Левинський: Сучасна астрономія. Початок відчитів: год. 6-а (18). Вступ за добровільними датками. Управа Круж-ка задумує також уладити показ неба в астро-номічній обсерваторії львівського університету. Зголошення прийматимуть по відчитках. Речи-нень обсерваторії покламо пізніше.

— Робітництво Рідній Школі. В неділю, 4. ц. м. відбули громадяни Левандівки в чит. „Просвіти“ сходили у справі допомоги Рідній Школі. Справу позички виписав зібраним пред-ставник Гол. Управи Р. Ш., Леа Ясінчук в од-ногодинному рефераті, після якого дир. Сне-лик завізав прийнятих перейти від слів до діла. Зібрані підписали зразу позичку на 525 зол. заплачуючи готівкою 108 зол. При цьому тра-пився зворушливий момент, коли один з про-мудян підшукував собі товаришів, які спільно з ним підписали одну позичку на 25 зол. Най-шлось таких 4, з яких два підписали і вплатили по 5 зол., а двох по 7 зол. 50 сот. Видно, що часи часами, але добра воля й охота сильніша від них.

— Свято Шевченка у Братиславі, ЧСР, від-будеться в суботу 10. ц. м. Святочні промови виголосять: проф. Ф. Тіхи і доц. О. І. Бочков-ський. Свято алаштовує місцева філія „Просві-ти“ при співучасті українських студентів. — При цій нагоді варто згадати, що Т-во „Про-світа“ в Братиславі веде українську школу для дітей. Школу ведуть студ. філ. Галас і Жел-вай. Головою батьківського комітету при шко-лі є д-р І. Мандай.

— Свято Шевченка в Ліберті, ЧСР, відбу-деться 10. ц. м. в год. 20 у „Ферайнстаде“. У програмі реферат, дітоті деклямації, гра ор-кестри і виступи хору Українського Допомо-гового Т-ва.

— Винчання ред. Чижка в Америці. 17. лютого відбулось винчання редактора „Народньої Во-лі“, п. Ярослава Чижка, з п. Йосифом Яремчи-ною в українській греко-католицькій церкві св. Юра в Нью Йорку.

— Новий костел будують в селі Кирилівці (Дубенщина), де, як чим пишуть, в ясьоті від-кох латинників.

Товари
блатні

вовни, шовки, полотна, постіль

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 9-180
Телефон 25-55.

— „Король польських коміків“. Так називають деякі критики Адольфа Димшу, колишнього члена ревізійної трупи „Кві про Кво“ (пізніше переіменовано на „Банда“), що заповів окремий вечір у Великому Театрі на 9-го ч. м. при співучасті кількох артисток: Елі Антошівної, Варі Ласки та Феліції Бірнської.

— Гарний редактор. Як відомо цими днями припинилась поява найстаршої у Львові „Газети Львівської“, що як урядова довгі роки виходила коліс у німецькій мові. Була вона завідома урядом і в останній своїй стадії теж. Редактором її був п. Войцех Барановський. Одного дня виїхав до Варшави і звідти не вернувся. Зате прислав лист своїм співробітникам і підчиненим. У цьому листі найшли вони дуже цікаве висвітлення, чому не дістали досі платень. П. Барановський витратив 130 тисяч золотих, призначених на ці платні, на свої особисті потреби і прощається з усіма своїми співробітниками, заявляючи, що більше не має чого вертатись до Львова і на своє становище.

— За лєтючи в церкві. Дня 29. жовтня м. р. призовів поліцейний агент в церкві на Клепарів 26-літнього Теодора Дубана, що під час богослуження мав розкидати протидержавні лєтючи ОУН. За цю провинку відповідав він 8. ч. м. перед львівським судом присяглих. Після розправи, на якій зізнавало кілька свідків і оборонць д-р Ст. Шухевич виголосив ефектовну промову, судді присягли заперечили 11 і 9 голосами вини підсудного і його звільнили негайно з в'язниці.

— Львівська хроніка. З бляхарської роботи Пузерберга при вул. Городецькій вкрали пендіомі злоті тютюну вартості 2000 золотих, який до цього павіч, боючися злодіїв, давала завжди власниця трафіки, Шмільович. — Дочка зльвівського купця, Гелена Квоєвіна, яка постійно жила в негоді з родиною і з того приводу трілася вже мнє. року, виспочила після сварки з діном другого поверку і півжизу перенесли її до лічниці. — Суд притягнув до відповідальності Анд. Ширедла, що вимантив від служинці Марії Андрусів, обіцяючи їй пайти мужа, 100 зол. і досі його не найшов. — Вас. Миколова з Мшани арештували за те, що обіцяючи людям посади, ватагував їх на грубі гроші.

— Краєва хроніка. В Сересах Дола. рогатинського пов. бив хтось вдову Ганну Іванюк. Слідство ведуть. — У Львові почався процес проти вїта в Містів, Тимка Дуліби, що розтратив 7.774 зол. з громадських грошей. — В Синові пов. Стрий почали Петро і Мих. Юркові бігу за межу з родиною Боднарів, у висаді якої обох їх перевезли важко ранених до лічниці. Боднарів арештували. — В Ярославі арештували Дмитра Гребеня за те, що хотів мав 12 моргів поля, пустився на жербирану. — В Перемишлі вмерла 36-літня Бетаверова, яку під час відомого бандитського нападу опришки Гардям і Унгер важко побили. — В ладівлянським повіті було 9 випадків тифу. — Тернопільський суд присудив за приналежність до ОУН Тараса Цимбалістого на 5, а Шурана й Заяця кожного по 6 літ в'язниці.

— Стріли до гаєвого. У Стиняві Вишній пов. Стрий стріляли невідомі злочинці крізь вікно до гаєвого лісів Гартенберга, Івана Фольтини; куля ранила Фольтину важко в лівий бік. Як лідоарілих у цьому злочині арештували двох місцевих парубків, що здавна мали з ним порахунки.

— Два і пів кіла цвїзів у шкунку. В Розвінній пов. Ярослав наділо життя Іванові Гарасимові і щоби швидше вмерти, проковтнув він 20 гуфналів, якими прибивають кімські підковини, які разом важили близько 2 і пів кіла. Та не помогло й це, Гарасима зоперували, цвїзи йому витягнули і він житиме далі.

— За свого сусіда. В с. Вісню пов. Підгайні стався така подія: 28. м. м. селянин з того села Ів. Мазурик віз на поле обірки через двірське поле. Тут придержала його двірська служба з економом Кориваймом на чолі і хотіла ввезти йому коня, а коли Мазурик не давав, хтось з тої служби стрілив і ранив його в пачі. Кілька днів пізніше Мазурик, що на цей раз їхав уже хлопським полем, зустрінувся знову з Кориваймом, а той, не кажучи нічого, витягнув револьвер, стрілив до Мазурика тричі і втік. Важко ранений Мазурик ледви дотягнувся до хати і брат відвіз його до лічниці у Бережанах. Коли в селі розійшлася про. де вїстка, селяни закипіли: вони — як нише „Вєк“ відарили у двори і громадою рушили до двора, де не тільки витягнули зпід ліжка Коривайца і побили його, але теж мали здемонювати обстанову його хати. Побитого Коривайца перевезли до лічниці у Підгайні. На місце зіехала поліція, що веде слідство.

— 3 Польщі. Білі Госіни Мур, познанського пов. вїхав поїзд поїмом гоном на самохід, яким кермував Захар Мільбавер з Косова к. Коломиї і розбив його зовсім. Мільбавер вмер по дорозі до лічниці. — В Лодзі застрелив у сварці Альоїзи Коралевський свого товариша Каз. Курліка та його наречену Гелю Лінінську, до яких прибув у гості, після чого вбив і себе. — У карному заведенні для малолітніх у Глазі пов. Велюнь збунтувалися всі молоді арештанти, адемонювали харчівню і почали виломлювати браму, але 20 поліцаїв, що прибули на час, не допустили до цього. Кілька хлопців віддають під суд. — В Мінкевичах б. Баранович підірвав на смерть хворий на нерви 21-літній В. Калоша столярського пидкою. — Сусп. убезпечальні задумують обізнати всім лікарям на 40 проц. платні. — Дня 3. ч. м. було в Польщі 408.700 безробітних, тобто на 1172 менше, як мнє. тижня. — На Поліссі викрили великі зловживання залізничників, що постійно обкрадали зал. транспорту й арештували 30 кондукторів та стаційних службовиків. — У Вильні застрайкувало 3000 шевців, що не могли погодитись на умовини торговців обувом. — У військовому піротехнічному інституті в Рембертові вибухнула під час науки рекрутів граната і поранила 5 воїків. — В Іновроцлаві присудили на пів року тюрми робітника Ясіньського, що відкусив жіночі ніс.

— Ще одна класична мова. В одному Італійському університеті (Італійська преса дискретно не згадує міста) рішили цими днями однопринципальне питання, яке може мати далекосяжні практичні наслідки. Зголосився до університету скінчений гімназіст з Брусалину. Секретар університету ствердив, що він не має у свідомстві шот з латини та греки. В Італійських університетах приймає засаду, що до університету допускають тільки учнів, що вчилися класичних мов. Дотичний гімназіст боронився, що він учився гебрійської мови, теж класичної. Коли секретар звернувся до ректора, щоб потвердити свій погляд, ректор зовсім несподівано заявив: „Що таке? Гебрійська мова, біблій і талмуд це не предмети з класичного свідомства? Чи може бути щось більше класичного?“. І гімназіста прийняли. Тепер на цій підставі зможуть мати доступ до італійських університетів різні студентські жиди. Вже і тепер Італія має між чужинними студентами 90 відсотків жидів, яких там приймають без перепон.

— Річні вїстки. Начальний пласту свїту, мюрд Бейден Павли, що перебув недавно дві операції, подукав. — Біла Ленінграду випробували новий стратосферичний баллон, що долетів до 17.500 м. — В Люцері найшли у приватному мешканні образ Святої Родини з 14 в. Догадуються, що його малював Тіціан. — Під кінець червня має відвідати Польщу 60 совїтських літаків, що прилетять цілою ескадрою. — За останні три тижні вмерло в Індії на земі 2866 осіб. — Процес Константінеску, що вбив прем'єра Дуку, почнеться перед воєнним судом 15. ч. м. — В Римі відбудеться конгрес мальтанських лицарів, на який має прибути 2500 членів того ордену.

— Стерилізація мужчин у Норвегії та Данії. Норвеська рада міністрів розглядає проект закону про стерилізацію людей. Ті, що схотять добровільно піддатись операції, зможуть користати з цього закону, невилічно недужі та ідіоти будуть мусіти піддатись операції. Данське міністерство здоров'я вже ввело такий закон. Окрема комісія знавців розглядатиме особи, що підлягають примусовій стерилізації від 18 року життя.

— Смерть англійського композитора. Помер визначний англійський композитор і диригент Норман О'Нейл. Уродився він у 1875 і студіював замолоду у Франкфурті. Широкий публічний став він найбільше відомий своєю музикою до опери Метерлінка „Синя пташка“. Дав він теж музику до „Макбета“ та „Юлія Цезаря“. Шекспіра і до англійських сценічних казок, згармонізував ірландські народні поезії і дав цілу низку творів на камерну оркестру, як нпр. „Аріяна з Наксос“.

— Альбанські воїки та урядовці мусять відтепер арештис думки про подружжя з чужинами. Так рішила альбанський парламент. Хто залюбиться і хоче докзати цю любов подружжя, нехай шукає недержавної посади.

— Визиння за подружжя зради. Більгородський суд засудив жіноку одного великого промисловця і його шовфера на два місяці в'язниці. Покиривджений Дмитро Ванюсович вів свою скаргу на цю пару і докзав, що його зрадила.

— Велика копальня катастрофа. В останні Карстен-Центрум б. Байтену обвалився, вчинив від світу 11 вуглекопів. По злоч. злоч. тужової акції вдалося арешті добути 3 вуглекопи і одного раненого, а з 7-ю вуглекопи навізати контакт. До них залучили руду, трапилася подібна катастрофа вже два рази тому: тоді заспало 14 шахтарів і тільки 7 з них вирятували живими.

— Цемент замість золота. Не будучи знавцем має розв'язати Скотленд Ярд з Лондону, в Капштаді в Африці надав один банк на ім'я „Белтімур Кесті“ скриньку золота, яку Коле в Лондоні відчинили цю скриньку, вийшли в ній брили цементу.

— Міліонер-бандит. В Америці відомий ерозумілу сензацію вістка про вбивство одного в Шикаго міліонера Попе. Його вбили неживого, підправленого кулями з револьверу в одній гостинниці, а як виявилось слідство, Попе на чолі одної бандитської шайки і злочинці мабуть його злікудували.

Спростування.

У Празі. 3. березня 1934

До Хвальної Редакції „Ліва“ у Львові.
З приводу допису п. Котвицького в ч. 4. „Ліва“ (з 4. м. м.) просимо на підставі § 19. зак. спростувати:

1) Не є правдою, що в добі згаданого інтенденту розговорився був д-р М. Маскивич з те, що: „В. Юрченко і П. Котвицький вийшли за кордон“, „п. К. дуже легко потрапив до „Дайстер“ та що д-р М. паввав був п. К. „Ліва“ і провокатором“.

Але є правдою, що в добі інтенденту — виліаного самим же п. Котвицьким — в бік боку д-ра Маскивича вїзкої згадки про п. В. Юрченка і що безпідставно та грубо в словом „я вам дам у морду“ ображався на п. К. д-р Маск. попросив п. Кот. „не заводити методів більшовників: провокаторів і чортів тут не Більшові“. З пошаною: Андрій Веренко, педагог, в. р. д-р Василь Васенко та і д-р Тамаш Гріб, в. р. свїзля.

Д-р Микола Маскивич, 4-3

2) Не є правдою, що д-р М. Маскивич вклавився образити посередника п. К. — в „С. рополка“ і „пригрозив, що він флячно устивиться і з п. Котвицьким і з його посередництвом, але правдою є, що д-р М. при надралітві свїзля п. К. розмови річею та чепно проши в С. вяскувати його погляд на можливість здемонстрування (судового) справи і, не діставши з п. С. О. відповілі, зазначив, що він потрапив на п. К. і його заступників боронитиметься п. К. в фізично. З пошаною: Д-р Тамаш Гріб, свїзля.

Д-р Микола Маскивич, 4-3

З оригіналом агідно.

3 музичного життя.

Попис елевів Муз. інституту ім. Лисенка в Перемишлі.

В Перемишлі відбувся дня 18. II. в с. м. Дому пірічний попис елевів середньої школи років фортеп'яну та скрипки Муз. інституту ім. Лисенка. Попис робив аражний позашкільний музичної праці та викладав ще раз вбивлю високій рівень науки фортеп'янової гри, у якій майже всі продукції стояли на високій музикальній висоті.

На спеціальне відмічення заслуженої продукції учениць: талановитої Вахванович Л. (Годара Скерцо), Кіндрачуківної М. (Етюд Концертний етюд А-дур), дуже солідно поставленої Альткорівної (Шопена Етюд г-ма та Ліста Соловій), особливою доволі умілою та вище аспіруючої п'явистки Попович Л. (Шопена Скерцо b-moll та Ліста VI. Рандольф).

Класа скрипки і ним разом була прем'єра пана і чисельно і квалітаційно трохи солідно хоча і тут можна було замінити солідні зорки і лєвких талановитих адептів (мюр св. IV. ч. р. Феденіч і ін.).

На пописі виступили також зор свідки, під управом учительним та інтендентом, замиту, а навіть із доброю тінчавою зор, нелегке „Життя півня“ Шумана. Являть кож дві продукції смичкового квартету. Хоч як ширі в rado треба такі продукції витати, особливо на пописі свїзля.

у театрі Ріжнородностей.

Освітньо-кооперативна нарада в Бертниках.
Бертників відбудується 25. II. п. р. велика освітньо-кооперативна нарада в присутності ок. 200 громадян. Рідними були от. родичі О. Мисени, М. Чижівський і Норберт Рибак в Монастирській, як відомі нині "Просвіта" і кооператив. В дискусії виступав Колак, що в Монастирській деякі інші інтелігентні люди звуть селянство тим, що в часі воєни

ських національних свят хазяї співуючі в походах, а деякі належать до чужих організацій, хазяї відчас національних жалоб на пунжні азбави та інші імпрени. Селянство, дивлячись на це, не може зрозуміти, який це приказ для місто селові.

Перезабора на рада в Ковалівці. В Ковалівці відбулася 27. II. п. р. громадянська перезабора на рада. Присутніх 67 осіб. Реферували справу нового самовіпр. закону радні. Мисевич. У дискусії промовляли о. Кривіський, Н. Ривак і інші.

З культури-освітнього життя в Звездаром. В Звездаром відбулася 4. III. п. р. перезабора громадянська рада. Про новий самовіпр. закон реферували радні. Мисевич. Дискусія була дуже жива, зацікавлені справою велике. — Після того відбулися в тій же домі загальні сходили т-ва „Луг“. Реферували голова т-ва п. Вербицький і Н. Ривак як відпоручник з Монастирськ, проводили сходилими п. Штипований. Т-во „Луг“ веде окрім релігійного життя ще в чисте освітнє, заступаючи єстьтак брак читальні, яку розвинуто. Рівномірно відбувалася по другій стороні домі велика жіноча рада. Референткою була відпоручниця Філії „Союзу Українців“ з Монастирськ п. Соля Віницька, яка переконала присутніх про копейну потребу оскувати місц. кружок „С. У.“. Зараз же піднято потрібні списки і друки та започатковано діло. В дискусії промовляли гром. Зонька Розумія. Врешті на нараді гарне.

РАВА РУСЬКА.

Загальні Збори Відділу ВПУУ. Дня 11. м. н. відбулися річні загальні збори Відділу Взаємної Помощі Українського Учителства в Раві Руській. Збори отворили і чинили проводили дир. Мусій Теодор. Звідошення з діяльності Відділу аюжили: голова дир. Мусій, секретар дир. Іван Кантєр і скарбник дир. А. Рачинський; бібліотечний жєт аюжили п. Соляк Степан. По обширній дискусії, яка велася майже виключно над касовим і бібліотечним звідомленням, на внесення Гладюка Степана як члена контрольної комісії ухвалено уступити до Відділу абсолютну і вибрано юний Відділ з головою дир. Олексим Жигмондом, управителем школи з Девятина. По виборі нового Відділу дир. Олексим анголосив короткий реферат, у якому указав на konieczність приєднувати нових членів до Т-ва, улаштувати конференції повітові та районів, на яких слід спільно обговорювати всі справи, звязані з веденням

школьної і позашкольної праці у руському повіті. При кінці в. Соляк Степан на основі цифрового звідомлення ствердив, що деякі учителі руського повіту не є членами „Просвіти“ і „Рівної Школи“, пригадуючи зборам, що належать до загальних установ є національним обов'язком, задля чого, що на будуче видалити повітових установ будуть змушені супорити таких учителів, що не платять членських вкладок, винятки відповідні конвенції.

Просвітянські анкети. Дня 19. II. відбулася в Раві Руській повітова просвітянська анкета, дня 20. II. о. кружок просвітянська анкета в Угрові. На анкеті в Раві Руській заступили було 36 місцевостей 86 делегатів, на анкеті в Угрові 15 місцевостей 45 делегатів. На обох анкетах зреферували та пояснили в обширному рефераті делегат Головного Т-ва „Просвіти“ п. Петрик Петро і делегат Філії п. Соляк Степан резолюції, ухвалені на загальному з'їзді „Просвіти“ у Львові. Обговорено теж чергові анкетні освітні організації. По рефератах і дискусії збори на обох анкетах представники ухвалили одностайно такі резолюції: 1. Всі виділи читальні руського повіту замовлять у місяці березня п. р. з каталогу ч. 790 новинки до своїх бібліотек на таку жмуть, яку юний юний Головному Товариству з титулу неплатених членських вкладок по кінці 1933 р. і квоту ту сплачувати будуть місячними ратами від 3—5 злот. та платити членську вкладку за цей рік до Головного Т-ва в квоті 25 злот. 2. З уваги на анкетного закону про товариства, зокрема на громадському члені, членів виділу кожної читальні, їх заступники та членів контрольної комісії внаслідок негідно членські вкладки до 1 злот. до Головного Т-ва у Львові і додаток до Філії. 3. Повітовий Союз Кооператив у Раві Руській веде всі підчинені йому кооперативні та доплыває, щоб юний як установи і членів управ та надірних рад як провідники кооперативних установ внаслідок згідно з їх статутом та національним обов'язком негайно зазеплі і біжучі членські вкладки до Головного Т-ва „Просвіти“ і додаток до Філії. 4. Тому, що по селах Равичини є застрашаний відсоток неграмотного населення, виділи читальні спивуть по своїх місцевостях усіх неграмотних, намінять громадян, які займуться переселенням курсів для неграмотних і ті списки перешлють негайно до відділу Філії. Виділи Філії на основі зібраного матеріалу підготують і зорганізують у найближчому зимовому ре-

чинні по селах курси для неграмотних і на них літєнню до участі в боротьбі з неграмотністю і на життя можуть забезпечити тільки своїм культурно-освітнім впливом. Виділи читальні, зокрема внаслідок до Філії списку інтелектуальних, які живуть в іх місцевостях і виділи Філії внаслідок загальної списку і до відділу Головного Т-ва „Просвіти“ у Львові і до Філії списку інтелектуальних, які живуть в іх місцевостях, треба підняти на всіх повітових анкетах і на загальній анкеті.

Забороною сходили в читальні. Читальні „Просвіти“ на Вишнівці в Чорткові заборонила внаслідок лютого п. р. всіх своїх членів на ширші сходили та членів загальної читальні, між іншими Шиня, таюж читальні кооперативні. Ще перед рефератом референт читальні кооперативної ч. 720 п. Мох і хол був у списку бі, препокинув грав собі і членами читальні з мисії кінцяти в шахи, аж поки не почався реферат. В часі реферату зупинили загальні Мох і хол і внаслідок заборони реферат, не дозволяючи на власному робити бистро зміни предсиди. Мох такі слова ринув, що йому і волос з голови не спаде. Оцею домі заступити кооператива в Чорткові, чи, поминаючи права членів читальні, доступок а. Мох змінив і постановою арт. 18.6. закону про збори з дня 11 березня 1932 р. Д. З. Р. П. в день 7. червня 1932 р. ч. 46 поз. 460 і чи віділю а. Мох і хол і служби грати в шахи.

Листування Редакції.

Проф. організації студентів „Українці“ у Гродні інформації про студію в Гродні помістили чи ще писати, як комунікат Т-ва „Січ“.

Вп. Дописувачів в Козові: „З відділу жмуть цікаве і почтаюче, але за довге з того писемства обох сторонах опору, а ми не маємо часу перешлюти писмо.“

С. Г. Струсів: Прислано по літє. Переклад з Н. терлінка нам не підходить.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Театральна секція „Відродження“.
Сала Театру „Міньон“, вул. Оссоли-
ських ч. 10.
Неділя, 11. III. год. 7 веч. „Запорожець
на Дунаї“, народна опера на 3 дії
Семена Артемовського.
Бідати ранше у „Фортуні Новій“ Русь-
ка 20.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича.
Стрий:
9. III. Катерина.
10. III. Ревія „Наша парала“.
11. III. год. 8 веч. „Ой не ходи Грицю“.
Театр їде до Дрогобича, Самбора і Пе-
ремишля. Перша вистава в Дрогобичі
а. в. „Весела вдовичка“, відбувається дня
12. III. Сала Сокола.

Великий Міський Театр.
Пятниця, 9. III. год. 8-15 веч. „Вечір
лісовий і гумор“. Ал. Дикша.
Субота, 10. III. год. 4 попол. Театр для
дітей Т. Ортика, „Попелюшка“.
Субота, 10. III. год. 7-30 веч. „Толаріш“.
Абон. 13.

Театр Річнородностей.
Пятниця, 9. III. год. 7-30 веч. „Това-
риш“. Абон. 13.
Субота, 11. III. год. 7-30 веч. „Родина“.
Абон. 12.

Кіна.

АПОЛЬО: „Ягола пенка“.
АТЛАНТИК: „Приветі та любі“ (на
основі Деніорі).
ВАНДА: „На фальшивим прапором“.
КАСІНО: „Боксер і жінка“. (Макс Бер,
Деміел, Карієра).
КОЛІСЕЙ: „Джаз-Кер“, ревія: „Ліме-
жик“.

КОПЕРНИК: „Новий рік“.
(На осн. Велса).
МАРУСЕНКА: „Клюб джентельме-
нів“ (Каті Брук) і додатки.
МІРАЖ: „У тіні хреста“.
МУЗА: „Усім щастя“.

ПАЛЯС: „Пісенька Варшави“.
ПАН: „Обід в 8-й“ та ревія.
ПАСАЖ: „Пат і Патахон як хоробрі
юди“.

ХИМЕРА: „Заборожена мелодія“ (Йос.
Мохка).
СВІТ: „Вел. князь Олександр“ (Брі-
да, Сасак).

СТИЛЕВ: „Білий овір“ і ревія.
УТІХА: „Я був тобі вірний“, ревія:
„Ах, ти бабі!“.

Закордонне радіо.

Пятниця, 9 березня 1934.

Відень (505,5) 17-10 Пісні а опер і опер-
еток, 19-10 Ціферові твори, 20-35 Гумор
у Львівському опері (спів, музика).
21-30 Вокальний концерт, Братислава
(298,8) 21-00 Легкий концерт, Брно (325,4)
19-20 Серенади, Прага (470,2) 21-00 Симф.
концерт, Любляна (369,4) 20-00 Вок. кон-
церт, Берлін (356,7) 17-30 Брамсові твори
(музика, спів) Кенігсвустергаузен
(1571) 9-00 Нар. пісеньки, 20-10 „Мікадо“
оп. Солейна, Ляйпциг (382,2) 14-35 Пісні
предсиди композиторів, 20-10 „Веселі
кумуньки з Віндоору“ ком. оп. Ніколя,
Будапешт (212,6) 18-15 Концерт, Буда-
пешт (349,5) 12-05 Саломона музика, 19-40
Муз. вечір, Мільно (368,6) 11-15 Кантєт,
Рим (420,8) 13-00 Легка музика, 20-45 Кон-
церт.

Субота, 10. березня 1934.

Льондон (342,1) 21-00 „Канаваль Рус-
тіана“, оп. Масканіні, Відень (506,5) 19-00
Спів, 20-00 „Ді Шпендлієв“, оп. Айзє-
ра, Братислава (298,8) 12-35 Концерт,
16-50 Вертеп для дітей, Прага (470,2)
18-10 Німецька музика для дітей, 19-45
Легка музика, Штрасбург (349,2) 21-30
Оп. вечір, Берлін (356,7) 17-50 Пісні, му-
зика, Ляйпциг (382,2) 16-00 Італ. оп.
музика, Ляйпциг (382,2) 17-50 Квартет
гітаристів, Мінхен (405,3) 17-30 Шотланд-
ські пісні, Будапешт (349,5) 12-05, 13-00
Концерт, 18-30 Саломона оркестра, Міль-
но (368,6) 13-00 Тріо, 20-10 „Роміко-
льо“ оп. Петрі, Рим (420,8) 17-10 Легка
музика, 21-00 Опера.

Львівське радіо.

Пятниця, 9. березня 1934.

7-00—8-00 Ранішня музика, 12-05, 12-35
Популярна музика а гр. пилт, 12-55 Збі-
жєва бірка, 13-30 Господарські вісти,
13-40 Легка музика, пісеньки (Евг. Бодо),
16-55 Спів (Стоковська, меніспран), 17-15
Камер. концерт, 17-30 Наука стенографії,
18-00 „Основні справи програм нар. шко-
ли“, 18-20 Настроєва музика а гр. пилт,
19-00 Серед книжок, 19-10 Вечірня, 19-25
Актуальний фелетон, 19-40 Спортивні
вісти, 19-45 Сінговий комунікат, 19-55
Сильва рерум, 20-00 Вибрані думки, 20-02
Муз. балада, 20-15 Симф. концерт, „Спра-
ва дит. притики“, 22-40, 23-05 Танцюва му-
зика.

Субота, 10. березня 1934.

7-00—8-00 Ранішня андипія, 12-05, 12-35
Концерт салом. музики, 12-55 Метеоро-
лог. вісти, 13-30 Господарські вісти,
13-40 Данія хор (гр. пилт), 16-00 Анд.
для хорів, салом. оркестра, 16-40 Легкий
фр. жоні, 16-55 Концерт (музика, спів).

17-30 Куток краєзнавчого т-ва, 18-00 Ре-
портаж, 18-20 Легка музика, 19-03 Педя-
гогічні видання, 19-15 Вечірня, 19-25
„Неправдоподобне оповідання“ (Хоро-
жанський), 19-40, 19-43 Спортивні вісти,
19-55 Сильва рерум, 20-00 Вибрані думки,
20-02 Легка музика, 21-00 Техн. сиринька,
21-15 Сильва рерум, 21-20 Шопеніанський
концерт, 22-05 Крайовські антикани,
23-05 Нар. музика (мандоліністи).

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах
528 злот.
У Варшаві були такі курси: Лондон
2700 — Париж 3194. — Берлін 21040,
Піріх 17145, Амстердам 35730, Прага
2200, Мільно 4650, Ньюйорк кабелі 531 1/2,
Ньюйорк чекі 531 1/2 пів.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосюз“ платив кооперативам для
8. III. масло 2-90, молоко — 18, сметана
— 80, яєця 2-60—2-80.
Тенденції на масло, молоко, і сметану
удержана, на яєця злижкова.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

В ч. 62. „Діла“, поміщено оповістку
про загальні збори Т-ва „Українська Бе-
сїда хїбно“ з датою 25 березня 1934 р.
замість 24 березня 1934 р. Має бути:
„Загальні Збори Т-ва „Укр. Бесїда“ від-
будуться в суботу дня 24 березня 1934 р.“

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-
МАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШО-
МУ ЧАСОПІСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИ-
КУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Від 1-го березня 1934 р.

ВЕЛИКА НЕСПОДІВАНКА!

для П. Т. Радіослухачів

вул. Потоцького 58а

фабрика

Забрав акумулатори до зарядування, елект. направи, виконані заступни-
час зарядування, відставляє з поворотом до дому — за літє.

аккумулятор 25 Ah 4 Volt зок. 1:20 без акумулятора 20 сот. дельта.

Анодові батерії ладє зарядути з літє союжа на 1 Volt разє в дельта.

Вистарить зателефонувати між год. 9—13 і 16—18 під ч. телефон 58а.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКИ направляє прешанів і
мешло Домбровський і Розважєвський
Львів, Академічна 2. (З прешанів
поштою).
7235-5-4

МЕШКАННЯ 2, у крайньому ган і
натного з комфортом шукат від і
Посередники відлучені, Тарнівський
Ринок 38 (Карпати).
1194-1-4

ВУЛ. ЯГЛІЛОНСЬКА 4 — Львів.
Ліжні — Воєни знаної жарні „КАРМІ“
1668

ЕНЕРГІЙНУ ГОСПОДИНЮ, що юний
і знає сільську господарку шукат
Фільварок коло Перемишля, Австрійськ.
Olga Korytowska, Kraków, ul. Palackiego
1215

Der Tag

Великий національний часопіс
у Німеччині

Показові числа дарю великі
Verlag Scherl, Berlin SW 68